

Άγιος Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος, ο «του Θεού Οπλίτης» - Ο προστάτης του στρατού ξηράς

/ [Βίοι Αγίων](#)



*Ἐχθρούς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.
Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.*

Κατά Ιωάννη Ἅγιο Ευαγγέλιο, Κεφάλαιο Α'(1) 18-28 (Ἀγίου Γεωργίου Τροπαιοφόρου)

Ο [άγιος Γεώργιος](#) είναι ο κατεξοχήν στρατιωτικός άγιος. Φέρει τα επώνυμα Μεγαλομάρτυς, Ταξιάρχης, Καλλίνικος και Τροπαιοφόρος.

Η εικόνα του έφιππου αγίου συνόδευε τις εκστρατείες του Βυζαντινού στρατού ξέχωρα από των άλλων στρατιωτικών μαρτύρων, Δημητρίου, Προκοπίου και των δύο Θεοδώρων.

- Γράφει η Δέσποινα Σωτηρίου



Ο **Άγιος Γεώργιος** είναι ένας από τους μεγαλύτερους Αγίους της χριστιανικής θρησκείας. Αποτελεί επίσης ένα από τα λιγοστά πρόσωπα που σχετίζονται με τον Χριστιανισμό το οποίο χαίρει εκτιμήσεως και ιδιαίτερου σεβασμού ακόμα και από τον **μουσουλμανικό κόσμο**.

Γύρω από τον **Άγιο Γεώργιο** έχουν πλαστεί μύθοι, θρύλοι και παραδόσεις που διατηρούνται στα έθιμα πολλών λαών, κυρίως της λεκάνης της Μεσογείου, που βρέθηκαν για αρκετά χρόνια στην κυριαρχία της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Η διάδοση αυτών των παραδόσεων και η επανάληψή τους ήταν τόσο ισχυρές, που εύλογα δημιουργήθηκε το ερώτημα για την ιστορική υπόσταση της μορφής του Αγίου.



Γεννημένος γύρω στο 280 μ. Χ. στην Καππαδοκία της **Μικράς Ασίας** από Έλληνες και ευσεβείς χριστιανούς γονείς, έχασε τον πατέρα του όταν ήταν σε ηλικία 10 περίπου ετών (ή λίγο μεγαλύτερος) ο οποίος μαρτύρησε για την πίστη του στο **Χριστό**. Παρά το γεγονός ότι γεννήθηκε στην **Καππαδοκία**, η καταγωγή της οικογενείας του φέρεται να είναι η Λύδδα της Παλαιστίνης (η αρχαία Διόσπολη).

Μετά την απώλεια του πατρός του, ο Γεώργιος με την μητέρα του επέστρεψαν στη **Λύδδα** όπου ανατράφηκε και γαλουχήθηκε με χριστιανικές αρχές και ευσέβεια. Σε ηλικία 18 - 20 ετών μεταβαίνει στη **Νικομήδεια** την οποία ο **Διοκλητιανός** είχε επιλέξει ως πρωτεύουσα της ανατολικής αυτοκρατορίας κατά το σύστημα της τετραρχίας. Εκεί στρατεύεται στον ρωμαϊκό αυτοκρατορικό στρατό. Η γενναιότητα, η πειθαρχία και το στρατιωτικό πνεύμα που επιδεικνύει, αναγκάζουν τους προϊσταμένους του να τον προάγουν γρήγορα στα ανώτερα αξιώματα. Σε ηλικία 20 ετών είναι ο νεότερος χιλιάρχος του ρωμαϊκού στρατού.



Κατά την εποχή της εξουσίας του Διοκλητιανού, εκδηλώθηκε μεγάλος διωγμός εναντίον των χριστιανών, ο οποίος, όπως ιστορικά επιβεβαιώνεται, είχε ως κύριο στόχο τους χριστιανούς εντός του ρωμαϊκού στρατού. Ο **Γεώργιος** ομολογεί την πίστη του μπροστά σε όλους τους στρατηγούς και τον ίδιο τον **Ρωμαίο αυτοκράτορα Διοκλητιανό**, όταν ο τελευταίος αποφασίζει τον ανηλεή διωγμό και την εξόντωση των χριστιανών της αυτοκρατορίας. Η ομολογία αυτή εξοργίζει τον αυτοκράτορα, ο οποίος διατάσσει μια σειρά από φρικτά βασανιστήρια για τον χιλιάρχο του. Ο Γεώργιος, με τη θεία Χάρη παραμένει αλώβητος κάθε φορά, γεγονός που εξοργίζει ακόμα περισσότερο τους βασανιστές του.



Την τελευταία νύχτα της ζωής του, ο ίδιος ο Χριστός παρουσιάζεται στον ύπνο

του αποκαλύπτοντάς του ότι κέρδισε το στεφάνι του μαρτυρίου και θα ανταμειφθεί με την αιώνια ζωή. Την επομένη, ο Γεώργιος προσέρχεται στο χώρο της εκτελέσεώς του περιχαρής και υπέρλαμπρος γνωρίζοντας ότι τον περιμένει ο Χριστός στην επουράνια βασιλεία του. Το μαρτύριο του Αγίου επισφραγίστηκε στις 23 Απριλίου του 303 μ. Χ. Ο πιστός υπηρέτης του Αγίου, **Πασικράτης**, εκτελώντας την επιθυμία του, παρέλαβε το Άγιο λείψανο του μαζί με αυτό της μητέρας του Αγίας Πολυχρονίας και το μετέφερε στη **Λύδδα της Παλαιστίνης**. Τα θαύματά του πολλά και μεγάλα, στα οποία οφείλονται και οι χαρακτηρισμοί που του αποδίδονται ως «των αιχμαλώτων ελευθερωτής, των πτωχών υπερασπιστής, των ασθενούντων ιατρός, των (Ορθοδόξων) υπέρμαχος.



St. George and the Dragon

Ο Άγιος Γεώργιος ως Προστάτης του Στρατού

Στην Ελλάδα, καθιερώθηκε ως προστάτης του Στρατού Ξηράς, πλην **Πυροβολικού**

, με βασιλικό διάταγμα του 1968. Στο ίδιο διάταγμα, για το Πυροβολικό ανακηρύχθηκε προστάτιδα η **Αγία Βαρβάρα**. Έκτοτε παρατηρείται σταθερή τιμή, σεβασμός και πίστη όλων των Στρατιωτικών στο πρόσωπο του Αγίου Γεωργίου.



Οι εκκλησιαστικοί ποιητές, όπως ο **Ρωμανός ο Μελωδός**, του αφιέρωσαν θριαμβευτικούς ύμνους και εγκώμια, ανακηρύσσοντάς τον «Αστέρα πολύφωτον, ωςπερ ήλιονλάμποντα», «Πρωταθλητάρχην και πρωτοστράτηγον και μέγαν

ταξιάρχην της πίστεως» και της «πίστεως υπέρμαχον και μάρτυρα αήττητον και νικητήν θεόστεπτον», «περιφρουρούντα το εν θαλάσση πλέοντα, τον εν οδῷ βαδίζοντα και τον εν νυκτί κοιμώμενον», μεγαλομάρτυρα τροπαιοφόρον, του οποίου, «το θαυμάσιον αυτού όνομα εν πάση τη γη άδεται».



Το απολυτίκιο του Αγίου Γεωργίου

Ως των αιχμαλώτων ελευθερωτής
και των πτωχών υπερασπιστής,
ασθενούντων ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος,
τροπαιοφόρε, μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ
σωθήναι τα ψυχάς ημών.



Έθιμα

Στο Όλβιο Ξάνθης αναβιώνει το έθιμο των πεχλιβάνηδων. Νεαροί παλαιστές (πεχλιβάνηδες), φορώντας δερμάτινο παντελόνι και αλειμμένοι με λάδι, επιδίδονται σ' ένα είδος ελληνορρωμαϊκής πάλης, ιδιαίτερα δημοφιλούς στην Τουρκία. Νικητής αναδεικνύεται αυτός που θα βάλει πλάτη τον αντίπαλό του ή θα του κατεβάσει το παντελόνι. Το έθιμο λέγεται ότι αναπαριστά τη μάχη του Αγίου Γεωργίου με τον δράκο και ήρθε στην **Ελλάδα** από τους πρόσφυγες της **Κωνσταντινούπολης**.

Το έθιμο των πεχλιβάνηδων αναβιώνει και στην Ανθή Σερρών. Οι ρίζες του, εδώ, βρίσκονται στα χρόνια της τουρκοκρατίας, όταν τα θαρραλέα παλληκάρια του χωριού, παίρνοντας την ευλογία από τον **Αη-Γιώργη**, πάλευαν με τα πρωτοπαλίκαρα των **Τούρκων** και κατάφερναν επιδεικνύοντας δύναμη και θάρρος να τα νικήσουν.

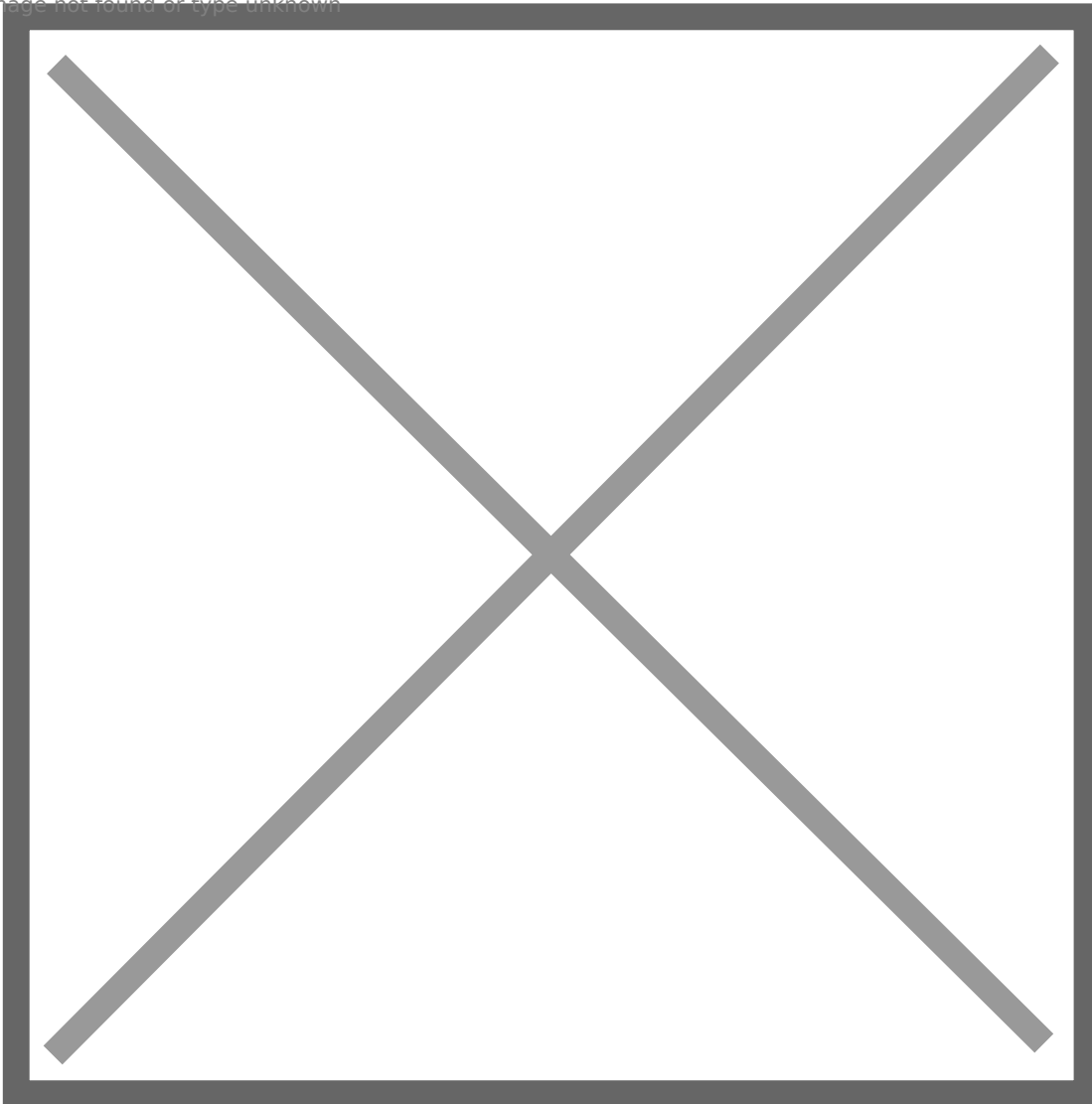


Στο Νέο Σούλι Σερρών γίνεται η αναπαράσταση της νίκης του **Αγίου Γεωργίου** επί του δράκου από νέους του χωριού. Το δρώμενο της «**Δρακοκτονίας**» συγκεντρώνει πολύ κόσμο κάθε χρόνο. Ακολουθεί γλέντι με χορό, κρασί και παραδοσιακό φαγητό.

Η Αράχωβα Βοιωτίας τιμά τον προστάτη Αγίο της με τριήμερες εκδηλώσεις, το «Πανηγυράκι», όπως το ονομάζουν οι ντόπιοι. Περιλαμβάνει δρώμενα,

παραδοσιακά αγωνίσματα, τοπικούς χορούς και παραδοσιακή μουσική. Την εικόνα του **Αγίου Γεωργίου**, κατά τη διάρκεια της περιφοράς της, συνοδεύουν νέοι και νέες της περιοχής με τοπικές ενδυμασίες.

Image not found or type unknown



Στην **Ασή Γωνιά Χανίων** οι κτηνοτρόφοι της περιοχής συρρέουν με τα κοπάδια τους στην εκκλησία του **Αη-Γιώργη** του **Γαλατά** για να πάρουν την ευλογία του. Τα ζώα, στολισμένα με τα πιο μελωδικά λέρια (κουδούνια), μαντρώνονται στην



ή του



